

پرتوی از عظمت امام حسین علیه السلام

حضرت آیت الله العظمی

آقای حاج شیخ لطف الله صافی گلپایگانی

سرشناسه	: صافی گلپایگانی، لطف الله، ۱۲۹۷.
عنوان و نام پدیدآور	: پرتوی از عظمت امام حسین علیه السلام / لطف الله صافی گلپایگانی .
مشخصات نشر	: قم: مسجد مقدس جمکران، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری	: ۴۸۸ ص
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۳۲۱-۰۰
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا	
یادداشت	: کتاب حاضر نخستین بار با عنوان «پرتوی از عظمت حسین علیه السلام » توسط انتشارات صدر در سال ۱۳۵۳ منتشر شده است.
یادداشت	: کتابنامه: ص. ۴۸۳-۴۸۸؛ همچنین به صورت زیر نویس .
عنوان دیگر	: پرتوی از عظمت حسین علیه السلام
موضوع	: حسین بن علی علیه السلام ؛ امام سوم، ۴-۶۱ق.
شناسه افزوده	: مسجد جمکران (قم)
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۰ آ ب / ص ۴ / BP۴۱۱۲
رده‌بندی دیوبی	: ۲۹۷/۹۵۳
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۳۳۰۴۴۵

پرتوی از عظمت امام حسین علیه السلام

- ◀ نام کتاب: پرتوی از عظمت امام حسین علیه السلام
- ◀ مؤلف: آیت الله لطف الله صافی گلپایگانی
- ◀ صفحه‌آرا: امیر سعید سعیدی
- ◀ ناشر: انتشارات مسجد مقدس جمکران
- ◀ چاپخانه و شمارگان: پرستش / ۲۰۰۰ جلد
- ◀ نوبت و تاریخ چاپ: اول / تابستان ۱۳۹۰
- ◀ قیمت: ۵۴۰۰ تومان
- ◀ شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۳۲۱-۰۰
- ◀ مرکز بخش: انتشارات مسجد مقدس جمکران
- ◀ تلفن و نمابر: ۰۲۵۱-۷۲۵۳۳۴۰، ۷۲۵۳۷۰۰
- ◀ قیمت: ۶۱۷۰

فهرست مطالب

۱۳	روز حسین علیه السلام
۱۷	علت توجه نویسندگان و گویندگان
۲۰	نوع کتاب‌هایی که در این موضوع تألیف شده

بخش نخست

شخصیت و فضایل حسین علیه السلام

۲۵	شخصیت سید الشهداء علیه السلام
۲۶	سیمای درخشان حسین علیه السلام در کتاب خدا
۲۶	۱- آیه مودّت
۲۸	۲- آیه تطهیر
۳۲	۳- آیه مباهله
۳۵	سیمای حسین علیه السلام در احادیث پیغمبر صلی الله علیه و آله
۳۵	۱- حسین، سید جوانان اهل بهشت
۳۷	۲- حسین، محبوب پیغمبر صلی الله علیه و آله
۴۳	۳- حسین، ریحانه پیغمبر صلی الله علیه و آله
۴۴	۴- حسین علیه السلام شبیه‌ترین اهل بیت به پیغمبر صلی الله علیه و آله
۴۵	۵- پیامبر صلی الله علیه و آله حسین علیه السلام را می‌بوسید
۵۰	۶- پیغمبر صلی الله علیه و آله حسین را به دوش می‌گرفت
۵۲	۷- دوستی حسین علیه السلام واجب است

- ۸- فضیلت دوستی حسین (ع) و نکوهش دشمنی با آن حضرت ۵۳
- ۹- نظر نمودن به آقای جوان اهل بهشت ۵۵
- ۱۰- دوستان حسین (ع) اهل بهشتند ۵۶
- ۱۱- درجه وسیله ۵۷
- ۱۲- حسین (ع) با پیغمبر (ص) در یک مکان ۵۷
- ۱۳- باری حسین (ع) از واجبات است ۵۸
- ۱۴- اول کسی که وارد بهشت می شود ۶۱
- ۱۵- قائم آل محمد از فرزندان حسین (ع) است ۶۱
- ۱۶- قائم (ع) بهمین فرزند حسین (ع) است ۶۲
- ۱۷- شاخه و میوه درخت نبوت ۶۳
- ۱۸- ودیعه پیغمبر (ص) ۶۴
- ۱۹- دعای پیغمبر (ص) ۶۵
- ۲۰- اشتقاق نام حسین (ع) از نام خدای تعالی ۶۶
- ۲۱- ارث حسین (ع) از پیغمبر (ص) ۶۷
- پیش گویی از شهادت حسین (ع) ۷۱
- معجزات حضرت سید الشهداء (ع) ۹۱
- خضوع اهل باطل در برابر اهل حق ۱۱۷
- انعکاس شهادت سید الشهداء (ع) ۱۳۱
- تعظیم صحابه و تابعین از مقام حسین (ع) ۱۴۵
- شخصیت اخلاقی حسین (ع) ۱۵۳
- مکارم اخلاق سید الشهداء (ع) ۱۵۹
- ۱- علم حسین (ع) ۱۶۴
- ۲- عبادت سید الشهداء (ع) ۱۷۴

فهرست مطالب ■ ۷

۱۷۷	۳- سخاوت حسین علیه السلام
۱۸۰	۴- ادب و عاطفه امام
۱۸۳	۵- عدالت خواهی امام
۱۸۵	۶- زهد امام حسین علیه السلام
۱۸۷	۷- تواضع و فروتنی حسین علیه السلام
۱۹۰	۸- ایمان خالص و استوار سید الشهداء علیه السلام
۱۹۷	۹- شجاعت سید الشهداء علیه السلام
۲۱۰	۱۰- عظمت های حسین علیه السلام
۲۱۸	۱۱- بصیر و شکیبایی

بخش دوم

بنی هاشم و بنی امیه

۲۹۳	اوضاع اجتماعی در عصر یزید
-----	---------------------------

بخش سوم

علل قیام امام حسین علیه السلام

۳۰۱	علل قیام امام حسین علیه السلام
۳۰۱	۱- اطاعت فرمان خدا و ادای تکلیف
۳۲۸	۲- امر به معروف و نهی از منکر
۳۴۷	۳- علل قیام از زبان خود امام
۳۵۶	۴- فساد دستگاه خلافت
۳۷۶	۵- خطر ارتجاع
۳۸۱	۶- نداشتن تأمین جانی
۳۹۱	حکومت اسلامی و سیاست
۴۰۱	دفع اشتباه کاری

- ۴۱۱ القای نفس در تهلکه
- ۴۱۹ چرا امام حسن (ع) قیام نکرد؟

بخش چهارم

نتایج و فواید قیام حضرت ابی عبدالله الحسین (ع)

- ۴۳۳ نتیجه قیام سید الشهداء (ع)
- ۴۳۷ ۱- تقرب و ارتقای درجه
- ۴۳۹ ۲- نجات اسلام
- ۴۴۸ ۳- بیداری شعور دینی
- ۴۵۰ ۴- محبوبیت اهل بیت و عزت باز ماندگان
- ۴۵۵ ۵- تأسیس مکتب عالی و همگانی تعلیم و تربیت
- ۴۶۴ ۶- محکومیت بنی امیه در افکار مسلمان و سایر ملل
- ۴۶۶ ۷- گرفتاری بنی امیه به شورش و انقلاب
- ۴۷۰ ۸- تحول فکری
- ۴۷۴ ۹- عکس العمل جاودان و پایدار
- ۴۷۹ شب عاشورا
- ۴۸۰ نور چشمان زهرا
- ۴۸۳ منابع و مآخذ

«وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَاقُونَ» ﴿۱۶۹﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۷۰﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۱﴾

«البته نپندار که کشته شدگان در راه خدا مردگانند؛ بلکه زنده‌اند و در نزد پروردگار خود روزی داده می‌شوند. آنان به فضل و رحمتی که از خداوند نصیبشان گردیده، شادمانند و به کسانی که هنوز به آنها نپیوسته‌اند، مژده دهند که هیچ نترسند و غم نخورند و آنها را به نعمت و فضل خداوند بشارت دهند، همانا خداوند اجر اهل ایمان را هرگز ضایع نمی‌کند».

عَنْ عَلِيٍّ (عليه السلام) قَالَ: «زَارَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) فَعَمِلْنَا لَهُ خَزِيرَةً وَاهْدَتْ لَنَا أُمَّ أَيْمَنٍ قَعْبًا مِنْ لَبَنٍ وَصَحْفَةً مِنْ تَمْرٍ، فَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) وَأَكَلْنَا مَعَهُ، ثُمَّ وَضَّأَتْ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) فَمَسَحَ رَأْسَهُ وَجَنَتهُ بِيَدِهِ، ثُمَّ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَا بِمَا شَاءَ، ثُمَّ أَكَبَّ إِلَى الْأَرْضِ بِدُمُوعٍ غَرِيزَةٍ يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. فَتَهَيَّبْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) أَنْ نَسْأَلَهُ، فَوَثَبَ الْحُسَيْنُ عَلَى ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) وَبَكَى فَقَالَ لَهُ: يَا أَبِي وَأُمِّي مَا يَبْكِيكَ؟ قَالَ: يَا أَبَتِ! رَأَيْتُكَ تَضَعُ شَيْئًا مَا رَأَيْتُ تَضَعُ مِثْلَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله): يَا بُنَيَّ! سَرَرْتُ بِكُمْ الْيَوْمَ سُرُورًا لَمْ أَسِرَّ بِكُمْ مِثْلَهُ قَطُّ، وَأَنْ حَبِيبِي جَبْرِئِيلُ (عليه السلام) أَتَانِي وَأَخْبَرَنِي أَنَّكُمْ قَتَلْتُمْ، وَأَنْ مَصَارِعَكُمْ شَتَّى فَأَخْبَرَنِي ذَلِكَ، وَدَعَوْتُ اللَّهَ تَعَالَى لَكُمْ بِالْخَيْرَةِ»^۱

از امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) نقل شده که فرمود: روزی رسول خدا (صلى الله عليه وآله) به دیدن ما آمد، پس طعامی تهیه کردیم و ام ایمن قدحی از شیر و ظرفی از خرما به هدیه آورد (آن را نزد حضرت گذاشتیم)، پس رسول خدا (صلى الله عليه وآله) از آن میل نمود و ما نیز با آن حضرت خوردیم (چون فارغ شدیم) من بر دستش آب ریختم (چون دست مبارکش را شست) دست بر سر و پیشانی اش کشید، سپس رو به طرف قبله کرد و آن قدر که می خواست دعا کرد، آن گاه به سجده افتاده و بسیار گریست و این کار را سه بار انجام داد. مهابت پیامبر مانع شد که ما

علت این کار را از وی سؤال کنیم، سپس حسین برخاست و بر پشت رسول الله برجست و بگریست، رسول خدا ﷺ فرمود: پدر و مادرم فدایت باد! چرا گریه می کنی؟ حسین علیه السلام عرض کرد: ای پدر! دیدم شما کاری کردید که سابقه نداشت! رسول الله فرمود: ای فرزندان! امروز (از دیدن شما) چنان مسرور شدم که هرگز بدین گونه شادمان نشده بودم! دوستم جبرئیل به نزد من آمد و به من خبر داد که شما کشته می شوید و محل کشتن شدن شما از هم دور است، پس این خیر مرا محزون نمود و من از خدای تعالی خیر شما را خواستم.